

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.701.163/2022/16.
A felperes:
A felperes képviselője:
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(1055 Budapest, Falk Miksa utca 9-11.)
Az alperes képviselője: dr. Dudás Gábor János ügyvéd
A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott NAIH-2833-1/2022. ügyszámú
közigazgatási határozat megtámadása

Ítélet:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 245 000 (kettőszáznegyvenötezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30 000 (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló kérelmező politikus,
országgyűlési képviselő,
Képviselői mandátumáról mondott le, melyet nyilvános
közleményben bejelentett.
- [2] A felperes által szerkesztett nevű napilapban a www. hu oldalon
napján a Politika rovatban „
” címmel jelent meg a kérelmezőről egy cikk. A címlapon található
képet, illetve a cikkbe illesztett három képet, melyen a kérelmező a nyaralója
kertjében, közben látható, a felperes fotósa készítette rejtett módon, a kérelmező
tudta és hozzájárulása nélkül. A cikkbe illesztett negyedik fénykép korábban, a kérelmező
politikusi közszereplésével összefüggésben készült az MTI által. A cikk szövegében a
magánéleti tevékenységről készített felvételek apropóján leírást tartalmazott a kérelmező

külsejéről, jelenlegi életviteléről, valamint a tartózkodási helyére, annak helyi adottságaira, jellemzőire nézve.

- [3] A kérelmező _____ napján felszólította írásban a felperest, hogy a cikkben róla közölt adatokat távolítsa el, azokat törölje. Hivatkozott a honlapján szereplő közleményre, melyben egyértelműen utal a személyes adatai sérelmére, valamint arra, hogy a sérelmezett adatkezeléshez nem járult hozzá. A felperes az adatok törlése iránti kérelemnek nem tett eleget.
- [4] A kérelmező _____ napján kérelmet nyújtott be az alpereshez a jogosulatlan személyes adatkezeléssel kapcsolatban, mely kérelmet _____ napján kiegészített. Kérte a hatóság eljárásának lefolytatását, jogsértés megállapítását és bírság kiszabását. Hivatkozott a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 EU rendelet (a továbbiakban: GDPR) 58. cikk (2) bekezdésének, valamint az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 61. § (1) bekezdésének sérelmére. A személyes adatai jogosulatlan kezelésével sérült az Infotv. 3. § 2. pontja és a GDPR 4. cikk 1. pontja. A kérelmét az Infotv. 60. § (1)-(2) bekezdése, 22. § b) pontja, valamint a GDPR 77. cikk (1) bekezdése, 58. cikk (2) bekezdése és 83. cikk (2) bekezdése alapján nyújtotta be.
- [5] A kérelmező a képmáshoz való jogának érvényesítése érdekében polgári jogi pert indított, mely eljárásban a _____ napján kelt - és elsőfokon jogerőre emelkedett - _____ számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék megállapította a felperes személyiségi jogot sértő magatartását, kötelezte az ítéletben foglaltak szerint a kérelmezőt ábrázoló fényképek eltávolítására és felhívás közzétételére. A felperes _____ a polgári ügyben keletkezett ítéletet követően törölte a kérelmezőről készült sérelmezett fotókat.

Az alperes határozata

- [6] Az alperes a 2022. február 10. napján kelt NAIH-2833-1/2022. ügyszámú határozatával a kérelmező kérelmének helyt adott és megállapította, hogy a felperes a kérelmezőt magánéleti tevékenysége végzése körében ábrázoló képmások rögzítéséhez, valamint a képmások és a kérelmező külsejére, életvitelére, életkörülményeire vonatkozó személyi adatok újságcikkben történt felhasználásához és közzétételéhez kapcsolódó adatkezelésével megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontját és 6. cikk (1) bekezdés a) és f) pontját, továbbá azzal, hogy a kérelmező törlési kérelmére nem végezte el a kifogásolt képmások törlését, valamint nem tette meg a tőle észszerűen elvárható lépéseket annak érdekében, hogy tájékoztassa az adatokat kezelő adatkezelőket, megsértette a GDPR 17. cikk (1) bekezdés d) pontját és (2) bekezdését. Megállapította, hogy a felperes nem vette figyelembe a kérelmező érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmét és nem nyújtott tájékoztatást arról, hogy miért nem tesz eleget a törlési kérelemnek, ezzel megsértette a GDPR 12. cikk (4) bekezdését. A felperes nem tudta igazolni az adatkezelésének jogszerűségét, ezzel megsértette a GDPR 5. cikk (2) bekezdés szerinti, az adatkezelés elszámoltathatóságának elvét. Elmulasztotta a kérelmező érintetti tájékoztatását, ezzel megsértette a GDPR 13. cikkét. Utasította a felperest a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján, hogy a jogsértő adatkezelését hozza összhangba a GDPR rendelkezéseivel. Elrendelte a GDPR 58. cikk (2) bekezdés g) pontja alapján a 19. cikknek megfelelően azt, hogy a felperes a fenti tevékenységéről közlemény formájában értesítse azon címzetteket, akik vagy amelyek a jogosulatlanul kezelt személyes adatokat megismerhették. A fenti jogsértések miatt 10 000 000 forint adatvédelmi bírságot szabott ki a felperessel szemben.

- [7] A határozatának indokolásában hivatkozott arra, hogy az újságcikk megjelentetése a GDPR 2. cikk (1) bekezdése alapján az általános adatvédelmi rendelet hatálya alá tartozik, a felperes mint a www. .hu online sajtótermék kiadója a kifogásolt adatkezelés tekintetében adatkezelőnek minősül. A közügy-közszereplő kérdésében az Alkotmánybíróság és a bíróságok gyakorlatára hivatkozással kifejtette, hogy a véleménynyilvánítással érintett ügy közügy jellege az elsődleges szempont a személyiségvédelem csökkentett terjedelmének megállapításakor. A kérelmező . . . évig volt a hazai közélet aktív szereplője, nem lehet kijelenteni, hogy a személye a lemondását követően már nem hozható kapcsolatba a lemondását megelőzően folytatott közéleti tevékenységével, azonban a közszerepléstől visszavonult, tehát már nem folytat olyan tevékenységet, amely összefüggésbe hozható lenne bármely közérdeklődésre számot tartó társadalmi ügygel. Amennyiben a személyes adatok kezelésére a korábbi közfeladataival kapcsolatban kerül sor, az még mindig magasabb törési kötelezettséget eredményez. A közfeladatot ellátó személyeket a magánszemélyek vonatkozásában fennálló védelemnél szűkebb mértékben ugyan, de megilleti a magánélet védelméhez való jog. Nem csak az újságcikkben megjelent fényképek minősülnek a kérelmező személyes adatainak, hanem a külső megjelenése, életvitele, ingatlana vonatkozásában közzétett információk is. A GDPR 6. cikk (1) bekezdés a)-f) pontjai tartalmazzák azokat a jogalapokat, amelyek legalább egyike érvényesülése esetén jogszerűnek ítéltető a személyes adatok kezelése. Ennek körében is a jogszerűség elsődlegesen a megfelelő jogalap létét feltételezi, azaz az adatkezelésnek az érintett hozzájárulásán kell alapulnia, vagy valamely egyéb jogalappal kell rendelkezni az adatkezeléshez. A felperes az adatkezelések egyike - a képmások készítése, illetve azok felhasználása - tekintetében sem kérte a kérelmező hozzájárulását. A négy fényképből három esetében a fényképek tartalmának leírása és az ahhoz fűzött magyarázat is tartalmaz a kérelmezőre vonatkozó személyes adatot, melyek újságcikkben rögzítéséhez szintén nem adta a kérelmező hozzájárulását. Az adatok kizárólag a megfelelő tájékoztatáson alapuló hozzájárulás esetén kezelhetők, hozzájárulás hiányában akkor lenne jogszerű az adatkezelés, ha a felperes által elvégzett érdekmérlegelési tesztből levonható következtetés az, hogy a felperes vagy harmadik fél jogos érdeke elsőbbséget élvez a kérelmező személyes adatok védelméhez fűződő jogával szemben. Az érdekmérlegelés központi kérdése, hogy az érintett közszereplő-e, az adatkezelés mennyiben kapcsolódik közügyhöz, vagy csak a nyilvánosság kíváncsiságának kielégítését célozza. A fényképek közül három nem a közéleti szereplésről készült, ezeken a fotókon ábrázolt tevékenység nem minősül közügynek, a negyedik, a kérelmező közszerepléséről készült képmása annyiban egyeztethető össze az újságcikk tartalmával, hogy az alapján a kérelmező személye beazonosítható. Jogalap hiányában, a hozzájárulás nélkül rögzítette, használta föl, hozta nyilvánosságra a kérelmezőt magán-tevékenység végzése közben ábrázoló fényképfelvételeket a felperes, ezzel megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontját. Hozzájárulás hiányában az adatkezelés akkor lenne jogszerű, ha a felperes által elvégzett érdekmérlegelési tesztből levonható az a következtetés, hogy a kérelmező személyes adatok védelméhez fűződő jogával szemben a felperes vagy harmadik személy jogos érdeke előbbre való. Ez esetben a központi kérdés, hogy az érintett közszereplő-e, illetve az adatkezelés mennyiben kapcsolódik közügyhöz. Az alperes a felperes által megjelölt jogalapokat nem fogadta el. Az újságírási tevékenységhez kapcsolódó adatkezelés jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdek, melyet a Fővárosi Törvényszék 104.K.701.309/2021/15. számú ítélete is megerősített. A tájékozódáshoz fűződő joghoz, ezen feladat ellátásához szükséges adatkezelés elengedhetetlen a sajtó feladatának teljesítéséhez. Az újságírással kapcsolatos valamennyi adatkezelés, amely nem hozzájáruláson alapul, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdek alapon történhet. A közéleti szereplő az információs önrendelkezési jogának korlátozását csak a

közéleti tevékenységével összefüggésben köteles túrni. Az alperes utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság több esetben vizsgálta a szólásszabadság korlátozhatóságának határait, közhatalmat gyakorló személyeket és közszereplőket is megillet a személyiségvédelem, ha az értékítélet a személyüket nem a közügyek vitatása körében, nem közéleti tevékenységükkel, hanem a magán-, vagy családi életükkel kapcsolatban érinti. Több alkotmánybíróság és az Európai Unió Bírósága által hozott döntésre hivatkozott annak vizsgálata során, hogy az érdekek ütköztetése megtörtént-e. Kiemelte, hogy fényképfelvétellel és a cikk leíró részével érintett ingatlan a kérelmező otthona. Az ingatlan pontos címe valóban nem került megjelölésre a cikkben, azonban az ingatlan elhelyezkedéséről és az egyéb funkciójáról szóló információknak (jelenleg a kérelmező egyéni vállalkozóként bejelentett székhelycímeként funkcionál) a cégnyilvántartás adataival való összevetését követően bárki számára azonosíthatóvá válik a kérelmező pontos lakóhelye. A puszta információs érdek, a közvélemény kíváncsisága a kérelmező életvitelére nem nyújt alapot az Alaptörvény VI. cikke szerinti személyes adatok védelméhez való alapjog korlátozására, az otthon közéleti szereplők esetén is fokozott védelmet élvez. A kérelmező a fényképek készítésekor nem látott el közfeladatot, azonban a személye a politikusi tevékenységéhez kapcsolódóan válhat közérdeklődés tárgyává. A közzétett fotók és egyéb adatok nem minősülnek közérdekből nyilvános személyes adatnak, mert a kérelmező magánéletének egy részét mutatják be, nem tekinthetők közérdeklődésre számot tartó tartalomnak. A felperesnek mérlegelnie kellett volna a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő közérdeket és a kérelmező személyes adatai védelméhez való jogát. Három fotóhoz továbbá a cikkben található személyes adatokhoz kapcsolódóan végzett adatkezelés nem tartozhatott a sajtószabadság védelme alá, így ez nem igazolhatta a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti adatkezelői jogos érdeket sem, ezeket az adatokat kizárólag a kérelmező hozzájárulásával kezelhette volna a felperes. Az adatkezelő akkor jár el tisztességesen, ha megfelelő, részletes tájékoztatás alapján szerzi meg az érintett hozzájárulását az adatkezeléshez. Nem sorolható ebbe a körbe a rejtett módon megvalósult, magáningatlanon belül végzett magán-tevékenységet rögzítő, az érintetti hozzájárulás nélküli adatkezelés. A közéleti tartalomhoz nem köthető, hogy a kérelmező miként tölti mindennapjait, az ingatlan, ahol él, milyen egyedi tulajdonságokkal rendelkezik. Önmagában a köz kíváncsisága, pletykaéhsége nem alapozza meg közszereplő esetében sem a magánéletet bemutató képmás rögzítését, az újságcikk közérdeklődésre számot tartó jellegét. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kérelmező közszereplő, ezért szükségtelen volt az előzetes tájékoztatáshoz való jogának tiszteletben tartása. Az adatfelvétel lesipuskás jellege miatt a kérelmezőnek a kérelmezetti tájékoztatáson kívül nem lett volna egyéb lehetősége információkat szerezni az őt érintő adatkezelésről, a felperes ezért az elszámoltathatóság GDPR 5. cikk (2) bekezdése szerinti elvébe ütközően járt el, amikor nem nyújtott előzetes tájékoztatást a kérelmezőnek a személyes adatai kezelésének részleteiről, ezáltal sértette a GDPR 5. cikk (2) bekezdését és 13. cikkét. A kérelmező külön kérelemmel fordult a felpereshez az adatok törlése iránt, erre azonban a felperes nem válaszolt, nem nyújtott tájékoztatást a részére. Nem hagyhatta volna figyelmen kívül ezt a kérelmet még abban az esetben sem, ha jogszerűen kezeli a kifogásolt személyes adatokat, a válaszadás elmulasztásával megsértette a GDPR 12. cikk (4) bekezdését. Megsértette továbbá a GDPR 17. cikk (1) bekezdés d) pontját, mert a személyes adatok kezelésére jogellenesen került sor, így azok törlésére lett volna köteles, törlés alóli kivételt pedig nem tudott igazolni.

- [8] Az alperes a GDPR 83. cikk (2) bekezdése és az Infotv. 75/A. §-a alapján indokoltnak tartotta adatvédelmi bírság kiszabását, mert a megvalósított jogsértések a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a) és b) pontja szerint a magasabb összegű bírságkategóriába tartozó jogsértéseknek minősülnek. Enyhítő körülményként értékelte, hogy az újságcikk nem tartalmaz sem védett adatot, sem pedig különleges adatot, továbbá korábban adatvédelmi jogsértés miatt még nem

állapított meg a felperes terhére jogsértést és nem szabott ki bírságot a felperessel szemben. Súlyosító körülményként értékelte azonban azt, hogy a jogsértések súlyosnak minősülnek, alapvető jellegű jogszabálysértést valósított meg a felperes. A képmás rögzítést nem követhette el gondatlanul, rejtett módon készített felvételekről volt szó, a felperes nem tanúsított tőle elvárható magatartást, ami a sajtótól fokozottan elvárható lenne. A fotókat csak a Fővárosi Törvényszék polgári ügyben hozott ítéletének meghozatalát követően törölte. Súlyosító körülményként értékelte továbbá, hogy az eljárás során megtevesztő nyilatkozatot tett a felperes azzal, hogy az általa felhasznált fényképek nem rejtett módon készültek. Figyelembe vette a felperes 2020. évi adózás előtti eredményét, ezért a bírság összegét a GDPR 83. § (5) bekezdése alapján a felperes előző pénzügyi évi teljes éves világségi forgalmának 4%-át meg nem haladóan 10 000 000 forint összegben határozta meg. Figyelembe vette azt is, hogy a sérelmezett újságcikkekben a közlés teljes tartalma arányait tekintve a széleskörű nyilvánosság felé közvetíteni kívánt közérdek kifejtése az érintett magánéletének bemutatásához képest elenyésző részt képviselt. Az alperes általános elvárása a sajtó felé, hogy a tájékoztatási kötelezettség biztosításával egyidejűleg a magánélet és a személyiségi jogok védelmét szem előtt tartó egyensúlyt fenntartsa.

A keresetlevél és a védírat

- [9] Az alperes határozatával szemben a felperes indított megtámadási pert. Kérte elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a kérelmező kérelmének elutasítását vagy az eljárás megszüntetését, a bírság kiszabásától a bíróság tekintszen el azért, mert a magatartása nem volt jogsértő. Másodlagosan kérte a határozat hatályon kívül helyezését a jogsértő magatartás hiányára figyelemmel, ugyanemiat harmadlagosan a határozat megsemmisítését. Negyedleges kereseti kérelme a határozat részbeni megváltoztatására irányult, ennek keretében bírság kiszabása helyett figyelmeztetés alkalmazása vagy a bírság mértékének 1 000 000 forintra csökkentése érdekében. Perköltségigényt érvényesített. Az alperes jogszabálysértően adott helyt a kérelmező kérelmének és állapította meg az adatvédelmi jogszabálysértéseket a határozatában, a felperesi adatkezelés a GDPR-nek és az Infotv.-nek megfelelt. Nem sértette a határozatban felsorolt jogszabályokat, az alperes eljárása ütközik az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés b) pontjába. A Fővárosi Törvényszék személyiségi jogi perben hozott ítélete nem minősül a jelen közigazgatási per szempontjából ítélt dolognak, ugyanazon ténybeli alaplól származik, de nem ugyanazon jog vonatkozásában hozott jogerős ítélet, az abban foglaltak a jelen bíróságot nem kötik. A kérelmező Magyarország egyik legjobban képzett jogásza, így a felperesnek nem kellett a kérelmezői megkeresést kiterjesztően értelmeznie és a kérelmezőt laikusnak tekintenie. A kérelmező igényérvényesítése nem a GDPR-en vagy az Infotv.-en alapult, ezért az ezen jogszabályhelyek szerinti eljárást az alperes jogszerűen nem kérheti a felperesen számon. Vítatta, hogy a kérelmező a GDPR-en, illetve az Infotv.-en alapuló kérelmet terjesztett volna elő vele szemben, továbbá a felperesi válaszadási- és intézkedési határidőn belül már az alpereshez is fordult. Nincs összefüggés a között, hogy az adatkezelő megfelelően tájékoztatja-e az érintettet az érintetti jogairól és hogy az érintett megfelelően gyakorolja-e ezeket a jogokat. Az érintetti joggyakorlás nem attól lesz megfelelő, ha az érintett az adatkezelés megkezdése előtt megfelelő tájékoztatást kap az adatkezelőtől. Az érintettek túlnyomó többsége a valóságban nem olvassa el az adatkezelő által rendelkezésre bocsátott adatkezelési tájékoztatót. A kérelmező a törlési kérelme jogalapját a Ptk.-ra alapította, ezért nem kellett a kérelmét az alperes által megkövetelt vetítési alapra helyezni a felperesnek, a törlési kérelmet nem kellett a GDPR és az Infotv. alapján előterjesztett törlési kérelemnek tekinteni.

- [10] A kérelmező vitán felül közszereplő, de minimálisan is közéletben szereplő személy vagy kivételes közszereplő. A közszereplői státusza nem szűnt meg azzal, hogy tisztségéről lemondott, a vele kapcsolatos személyes adatok közzététele kapcsán még mindig magasabb a tűrési kötelezettsége. A kérelmező a magyar köz- és politikai élet szereplői közé tartozott

A felperes az Alkotmánybíróság több döntésére utalással kifejtette, hogy a kérelmező mint közszereplő személyes adatait a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja alapján jogszerűen kezelte, nem voltak alkalmazhatóak a GDPR 17. cikk (1)-(2) bekezdésében foglaltak, mivel az adatkezelés szükséges volt a véleménynyilvánítás szabadságához, a tájékoztatáshoz való jog gyakorlásához. A felperesi adatkezelés a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. §-án és a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44 §-án és 2:48 §-án alapult. Az adatkezelés jogalapját és jogszerűségét tartalmában a megelőző eljárásban megfelelően megjelölte, a kérelmező személyes adatai egyúttal a közérdekből is nyilvános adatnak minősülnek az Infotv. 3. § 6. pontja alapján. Mivel a felperes adatkezelése a fenti jogszabályhelyen és nem a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontján alapult, ezért a kérelmező hozzájárulására az adatkezeléshez nem volt szükség. A kérelmező életvitelére vonatkozó információ nyilvánosság elé tárása közérdek volt, a személyes adatok közlésének volt köze a kérelmező személyéhez kapcsolódó, de azon érdeemben túlmutató közéleti közszerepléséhez, a magánéletével kapcsolatos információ megosztása a közügyek vitatásához hozzájárult és lehetőséget biztosított a demokratikus vita lebonyolítására. A megosztott tartalom a közügyek vitatásával összefüggött, nem volt elválasztható a kérelmező személyétől. A véleménynyilvánítás szabadságát kellett előnyben részesíteni, a politikai életre hatással bíró személyek magánélete ugyanis nem zárható ki teljes mértékben a közérdeklődésből, az adatkezelés a közéleti vitához hozzájárult és nem sértette a kérelmező jóhírnevét, becsületét vagy emberi méltóságát, figyelembe kellett venni a közvélemény tájékozódásához való jogát is. Nem a jelen bírósági eljárás az, ahol a felperesnek az érdekmérlegelés jogalapjának teljesülését be kell mutatnia, az érdekmérlegelési teszt bemutatását a megelőző eljárásban az alperes egyszer sem kérte. Az érdekmérlegelési teszt vonatkozásában jogszabály nem ír elő írásbeliséget, az érdekmérlegelés tartalmilag biztosan megvalósult.

- [11] Az elvégzett érdekmérlegelés alapján a felperes helyesen jutott arra a következtetésre, hogy önmagában a cikkel érintett közügy igen jelentős tárgyi súlya szükségessé tette a kérelmező személyes adatai védelmének korlátozását, nem jelentett önkényes beavatkozást az eljárása a kérelmező személyiségi jogaiba. Az adatkezelés nem ragadható ki abból a kontextusból, közéleti értékvitából, amelybe a kérelmező a saját személyét helyezte, ennek akkor is van közéleti jellege, ha azok egy része egyúttal személyes adatnak is minősül és a magánélet egy részét is képezi. A készített képmás hozzájárult ahhoz a közéleti értékvitához, amely a kérelmező közéleti, politikai tevékenységével függ össze, így amely a család fogalmával, a családi státuszokkal kapcsolatban, az abban elfoglalt szerepekkel összefüggően a kérelmezői részvétellel nem zárul le azzal, hogy a kérelmező lemondott közéleti mandátumairól. A képen látható tevékenység ellentétes a közszereplő kérelmező közéleti és politikai tevékenységével, A kérelmező személye köthető aktuális, a visszavonulása utáni időponthoz kapcsolódó társadalmi ügryhöz. A lakhatásával összefüggő személyes adatok közlése pedig azzal a közéleti kérdéssel és vitával függött össze, amely a

közéleti, politikai szereplő vagyoni viszonyaihoz kapcsolódik. Vitatta az alperes pletykaéhség kapcsán kifejtett álláspontját, ugyanakkor relevánsnak tartotta a felperesi sajtótermék bulvár jellegét. Nem valamennyi sajtóorgánum valamennyi közlésével szemben várható el a finom részletezettség. A magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 2. § (2) bekezdése alapján a cikk a kérelmező emberi méltóságát nem sértette, a szükségesség és arányosság figyelembevételével került sor annak közzétételére, a magánélethez való jog lényeges tartalmát nem korlátozta. A külső megjelenésre és az életvitelre vonatkozó személyes adatok nem valósítanak meg többszöri adatkezelést azáltal, hogy a felperes a képekből kitűnő személyes adatokat leírja, így amennyiben jogellenes is lenne az adatok kezelése, ebben az esetben sem lehetne azt többször figyelembe venni. Kérte mindezt a bírság körében csökkentő tényezőként is értékelni. A cikk nem tartalmazza a lakóhely pontos megjelölését, a határozat ezen megállapításai alaptalanok, a cikk alapján a kérelmező lakóhelye nem beazonosítható. Valótlan és iratellenes, hogy a cikkben szereplő képek és leírás alapján valamennyi cikket olvasó személy számára egyértelmű, hogy hol van a kérelmező lakóhelye. Az egyéni vállalkozók székhelyét tartalmazó adatbázist az arra előfizetők köre ugyan elérheti, onnan megismerhető a kérelmező vállalkozói székhelycíme, azonban az adatot így megismerők csak egy szűk elfizetői kört jelentenek, ezért a cikkben megemlített székhely nem növelte a kérelmező lakóhelyének megismerhetőségét. A négyből három adat közhiteles nyilvántartásból megállapítható nyilvános adat, továbbá mindegyik megfelel az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által felállított tesztnek. Az adatkezelésre jogszerűen, tisztességesen és átláthatóan került sor, amelyhez a kérelmező hozzájárulására nem volt szükség. A kérelmező személyes adatai az Infotv. 3. § 6. pontja alapján közérdekből nyilvános adatok, a tájékoztatáshoz való jog érvényesülésével szemben a kérelmező magánszférához való joga nem élvez védelmet és elsőbbséget. Az alperes a felperesnek érdekmérlegelésre vonatkozó kérdést nem tett fel, de a felperesi válaszokból kitűnően az érdekmérlegelés tartalmilag megvalósult. Az alperes a tényállást hibásan és jogszabályba ütközően értékelte, tévesen vont le abból következtetést. A képmások törlését a kérelmező törlési kérelmére nem kellett elvégeznie, és mivel a kérelmező nem a GDPR és az Infotv. alapján terjesztett elő kérelmet, tájékoztatni sem kellett őt. A Fővárosi Törvényszék ítélete nyomán megvalósult a képek törlése és a megkívánt tájékoztatás is, a felperes nem sértette meg a GDPR 17. cikk (1) bekezdés d) pontját és (2) bekezdését. A felperesnek csak a Fővárosi Törvényszék ítéletének jogerőre emelkedését követően kellett a képmások törlését elvégeznie, tehát nem sértette a GDPR 12. cikk (4) bekezdését. A felperesi adatkezelés jogszerű volt, ezért nem sérült az elszámoltathatóság elve, a GDPR 5. cikk (2) bekezdése. A polgári ítélet rendelkező része szerinti tájékoztatást közzétette, megvalósult az elvárható tájékoztatás, így nem sérült a GDPR 13. cikke sem, a felperes a kérelmezőt a fentiekről szóban tájékoztatta. A felperes magatartása a GDPR-be nem ütközött, az adatkezelését a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján nem kellett összhangba hoznia a GDPR rendelkezéseivel, jogsértő magatartás hiányában közlemény formájában sem kellett értesítenie a címzetteket.

- [12] Az alperes jogsértően járt el az adatvédelmi bírság kiszabása és annak összege megállapítása kapcsán, ezzel sérült az Ákr. 81. § (1) bekezdése és a 2/2015. (XI.23.) KMK véleményben foglaltak, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdése. A GDPR 58. § (2) bekezdése mérlegelési jogkört biztosít az alperesnek az alkalmazható jogkövetkezmény tekintetében. A határozat csak annyit rögzít, hogy a figyelmeztetés nem lenne sem arányos, sem visszatartó erejű, a generális és speciális prevencióra való hivatkozás azonban önmagában nem tekinthető jogszerű indokolásnak. A bírság alkalmazása indokolatlan és jogszerűtlen, a mértéke aránytalan és nyilvánvalóan eltúlzott, a figyelmeztetés bőséggel elegendő szankció lett volna. Figyelembe kellett volna

venni, hogy korábban jogsértést nem követett el a felperes, még csak figyelmeztetésben sem részesült. A bírság okszerűsége és indokoltsága a határozatból nem állapítható meg. A szankció eltűzött, mert a kialakult joggyakorlat szerint a sérelemdíj összege érdemben alatta marad az alperes által kiszabott bírság mértéknek. A kérelmező sérelemdíj iránti igényt a felperessel szemben nem is érvényesített, ezért sem érthető, hogy miért szabott ki a reálisan érvényesíthető sérelemdíjnál 10-20-szor magasabb összegű bírságot az alperes. Figyelmeztetés azért is indokolt lett volna, mert soha nem volt még hasonló tárgyú jogvita Magyarországon. Önmagában a figyelmeztetés alkalmas lett volna a preventív célok elérésére figyelemmel arra, hogy a megelőző eljárás a kiadó vállalatok általános üzletmenetét nagymértékben meghatározza. A bírságot kiszabó rendelkezés az Infotv. 75/A. §-ába is ütközik, összecszerűségében rendkívül eltűzött, a megállapított jogsértéssel nem áll arányban és jelentősen eltér az alperes eddigi bírságkiszabási gyakorlatától. Nem állapítható meg a határozatból milyen kalkuláció, számítási szempontrendszer alapján határozta meg a bírság összegét az alperes, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége nem található meg. A korábbi bírságolási gyakorlatától eltért alperes, amikor példátlanul és indokolatlanul magas összegben határozta meg a bírságot, a felperes tényállásszinten és összecszerűségben is utalt az alperes gyakorlatából eseti döntésekre, az alperes eddig egy esetben sem alkalmazott hasonló összegű bírságot. Az ügy sajátosságait tévesen, logikátlanul és nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az arányosság és az egyenlő elbánás elvébe ütközően, a Kp. 85. § (5) bekezdését és az Ákr. 2. § (2) bekezdés b) pontját sértően határozta meg a bírságot. Az enyhítő és súlyosító körülményeket logikátlanul, nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Nem fordított kellő figyelmet az enyhítő körülményekre, a súlyosítóakat viszont aránytalanul túlzóan vette figyelembe. A sérelmezett cikk nem tartalmazott különleges adatot, a kérelmező jóhírnevét, becsületét, emberi méltóságát nem sértette. Nem értékelte kellő súllyal az alperes, hogy korábban adatvédelmi jogsértést nem állapított meg vele szemben. A felperes több évtizedes jogkövető magatartást tanúsított és minden tőle telhetőt megtett a természetes személyek személyes adatainak védelme érdekében. Aránytalanul nagy súlyt tulajdonított az alperes annak, hogy a megállapított jogsértések magasabb összegű bírságkategóriába tartoznak, nem vette azonban figyelembe az eljárás során tanúsított végig együttműködő magatartását, azt, hogy az alperes felhívásainak határidőben eleget tett, és a polgári ítéletet követően haladéktalanul eltávolította a sérelmes cikket. Nem tett megtévesztő nyilatkozatot a rejtett módon készült felvétel kapcsán, ezt a körülményt tévesen értékelte súlyosító körülményként az alperes. A rejtett mód azt jelenti, hogy a kamera egyáltalán nem látható, de azt nem, hogy a felvételt készítő személyt bárki, még a kérelmező is észreveheti, vagyis a felvételt készítő újságíró nem bújki el, nem rejtőzik el. Súlyosító körülménynek értékelte az alperes, hogy csak a polgári ítélet meghozatalát követően törölte a sérelmezett fényképeket. A cikk megjelenése és a törlés között mindössze 2,5 hónap telt el, mely nem tekinthető hosszú időtartamnak, meg kívánta várni a Törvényszék ítéletét, mely csak részben adott helyt a kérelmezői keresetnek. Az ítélet meghozatala utáni azonnali törlést enyhítő körülménynek kellett volna tekinteni. A fényképfelvételek magukban foglalják a határozatban megjelölt kérelmezői személyes adatokat, az alperes azonban a képmások és a határozatban megjelölt kérelmezői személyes adatok vonatkozásában is bírságot szabott ki, ezzel kétszer alkalmazott bírságot ugyanazon adatkezelés miatt. Kérte továbbá a bírság mértékénél figyelembe venni a jogalap körében általa kifejtetteket.

- [13] Az alperes a védíratában kérte a keresetnek mint alaptalannak az elutasítását, perköltségigény mellett. Fenntartotta a határozatában foglaltakat. Ha a felperes az adatkezelés előtt nem tájékoztatja az érintettet a GDPR-nek megfelelő érintetti jogairól, akkor nem várható el, hogy az érintett a GDPR-re kifejezetten hivatkozva kérje az adatai törlését. Ilyen esetben a kérelmet

annak tartalma szerint kell a GDPR-re vetítve értékelni és a szükséges intézkedést megtenni. A kérelmező a felperestől az érintett képek törlését kérte, így a GDPR szerinti törlési kérelemként kellett volna kezelni a kérelmet. A Fővárosi Törvényszék 105.K.700.384/2022/12. számú ítéletében kifejtettek szerint az adatvédelmi szakjogász számára ugyanolyan tartalmú tájékoztatást kell adni, mint egy laikusnak, tehát a kérelmezői végzettségtől függetlenül kell megadni a szükséges felvilágosítást. A Kúria Kfv.III.37.911/2017/8. számú ítélete szerint az adatok minősége független a megismerő szubjektív megítélésétől, az azonosíthatóság lehetősége elég a személyes adattá tételhez. Az Európai Adatvédelmi Testület 1/2022. iránymutatása szerint a hivatkozás jogszabályi alapjától függetlenül tartalmilag törlési kérelemnek kell tekinteni a kérelmet GDPR alapon is. A felperes által hivatkozott Ptk. és Smtv. jogszabályhelyek nem lehetnek adatkezelési jogalapok, azokat a GDPR 6. cikke tartalmazza. Jogalap elvileg a 6. cikk (1) bekezdés a) vagy f) pontja lehetne, azonban a felperes egyik jogalap teljesülését sem mutatta be. Egyszerre több jogszabályhelyet is hivatkozott, azonban ez nem lehetséges jogszerűen. Azt sem jelölte meg, hogy az egyes jogszabályhelyek mely adatkezelés jogalapjai az álláspontja szerint. Nem mutatta be, hogy milyen érdekmérlegelési tesztet végzett el, milyen érdeket mérlegelt és hogyan, ennek hiányában nem hivatkozhat a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjára mint jogalapra. Előzetes érdekmérlegelést a felperes nem végzett, utólag tette ezt meg, de tévesen. Az, hogy valamely adat közérdekből nyilvános, nem mentesíti a felperest az alól, hogy az adatkezelését a GDPR 6. cikkében található valamely jogalapra helyezze. Nem volt meg a megfelelő jogalapja, így a felperes megsértette a GDPR 6. cikkét, egyedüli jogalap csak a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontja lehetett volna. Az érintett ügyek közügyek abban az esetben lehetnek, ha az újságíró célja az említett témák bemutatása és elemzése, valamint ütköztetése az érintett közéleti megnyilvánulásaival. A cikk e kérdésekkel azonban még csak érintőlegesen sem foglalkozott, semmilyen kapcsolatban nem volt a felperes által hivatkozott közüggyel. A kérelmező külsejével, házának adottságaival és szokásaival foglalkozott, mely kívül esik a közügy kategóriáján, a cikk nem vetett fel közéleti kérdést, pusztán leírta a kérelmező ingatlanát. Az ingatlan felismerhetősége kapcsán az alperes kifejtette, hogy bár az ingatlan pontos címe nem került megjelölésre, azonban az ingatlan elhelyezkedésére, illetve az ingatlan egyéb funkciójára vonatkozó információknak (a kérelmező egyéni vállalkozóként bejelentett székhelycíme) a cégnyilvántartás adataival való összevetését követően bárki számára könnyen azonosíthatóvá válik a kérelmező pontos lakóhelye. A polgári ügyben hozott ítélet ugyan nem ítélt dolog, a jelen ügyben azonban bizonyítékként figyelembe vehető. Az alkalmazott szankciót jogszerűen választotta meg, a mérlegelése okszerű volt, okszerűtlen mérlegelést a felperes nem bizonyított. A határozat rögzíti az összes mérlegelt körülményt, a figyelmeztetés nem lett volna arányos, illetve visszatartó. A felperes által hivatkozott eltúlzottság nem értékelhető érdemben. A sérelemdíjjal kapcsolatos összehasonlítás sem vehető figyelembe, a bírságnak és a sérelemdíjnak nincs egymással semmilyen kapcsolata, az egyik egy magánjogi igény, a másik pedig a közérdek érvényesítése. A bírság mértékét illető matematika jellegű levezetést nem lehet számon kérni az alperesen, más ügyben alkalmazott gyakorlat sem lehet releváns. Önmagában a jogszabályi kötelezettségnek megfelelő együttműködés nem minősül enyhítő körülménynek, ugyanez igaz a felvételek törlésére is. Az, hogy a felperes végrehajtott egy bírósági ítéletet, nem tekinthető enyhítő körülménynek. A GDPR 83. cikk (2) bekezdés f) pontja szerint a jogsértés orvoslása érdekében folytatott együttműködést kell figyelembe venni, jelen esetben a felperes együttműködött ugyan, de ez nem a fenti jogszabályhely szerinti együttműködés volt. Fenntartotta, hogy a felperes az eljárás során valótlán nyilatkozatot tett a felvétel készítésének rejtett jellege kapcsán. A korábbi jogsértő magatartás hiányát enyhítő körülményként figyelembe vette. A képek felhasználása és a személyes adatok szövegszerű kezelése külön adatkezelésnek minősül, egy

bírságot szabott ki az alperes az egész cselekményre, melynek keretében nem szabott ki külön tételeket az egyes részcsелеkményekre.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [14] A kereset nem alapos.
- [15] A bíróságnak a közigazgatási jogvitát a Kp. 2. § (4) bekezdése, 85. § (1)-(2) bekezdése és a 86. § (1)-(2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között kell elbírálnia, és a Kp. 78. § (2) bekezdése alapján a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve kell értékelnie. A jogszerűség vizsgálata során ezért az alperes által megállapított tényállásnak, és az annak alapjaként elfogadott bizonyítékoknak meghatározó szerepe van. A bíróság a bírságkiszabásra vonatkozó határozati rendelkezést a Kp. 85. § (5) bekezdése alapján vizsgálta felül.
- [16] A felperes az adatkezelés jogszerűségét igyekezett alátámasztani azzal, hogy a fényképfelvételek törlését a kérelmező nem kérte kifejezetten a GDPR, illetve az Infotv. rendelkezései alapján, ezért a beadványát ilyen irányú kérelemnek tekintenie nem kellett.
- [17] A Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítélete szerint a GDPR 21. cikk (1) bekezdése értelmében az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból bármikor tiltakozzon személyes adatainak a 6. cikk (1) bekezdés e) vagy f) pontja alapján alapuló kezelése ellen. Ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatokat nem kezelheti tovább kivéve, ha az adatkezelő bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben [182. pont]. A GDPR 14. cikke tartalmazza, hogy az adatkezelő az érintettet milyen információkról köteles tájékoztatni. Az adatkezelőnek tájékoztatnia kell az érintettet azon jogáról, hogy kérelmezheti a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáférést, annak helyesbítését, illetve törlését. Az érdekmérlegelés értelmében az érintettnek egyedi tájékoztatást kell adni a GDPR 14-15. cikkeiben foglaltakról [190-192. pontok]. A GDPR 17. cikk (1) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint az érintett jogosult arra, hogy a kérésére az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül törölje a rá vonatkozó személyes adatokat. Az érintett az elhatározása szerint nyújthat be kérelmet az adatok törlése iránt, ugyanakkor köteles nyilatkozni arról is, hogy milyen a GDPR-ben foglalt indokok alapján kezdeményezi a személyes adatai törlését [208-209. pontok]. A bíróság a fenti kúriai gyakorlatot a jelen ügyben is irányadónak tekintette, az attól való eltérésre indokot nem talált.
- [18] A Fővárosi Törvényszék a 105.K.700.384/2022/12. számú ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a GDPR 11. cikk szerinti tájékoztatáshoz való érintetti jog lényege, hogy az adatkezelés megkezdésekor - ekképpen az érintett kérelmétől függetlenül - szükséges az adatkezelőnek az érintettet ezen jogszabályi rendelkezés alapján tájékoztatni [30. pont]. A GDPR 14. cikk (5) bekezdése szerint a tájékoztatás tekintetében nincs jelentősége annak, hogy az adott ügyben a kérelmet benyújtó személy a kérelmet érintő szakterületen milyen jellegű végzettséggel és tapasztalattal rendelkezik. A GDPR 14. cikk (5) bekezdés a) pontja szerinti kivétel-szabály sem értelmezhető akképp, hogy az adott érintett az adatkezeléssel összefüggő információkkal már azon okból rendelkezik, hogy végzettsége vagy munkatapasztalata alapján adott esetben képes a vonatkozó ágazati jogszabályok értelmezésére. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami attól tenné függővé egy adott közigazgatási hatósági eljárás lefolytatását és szabná meg annak kereteit, hogy a kérelmező az adott szakterületen ismeretekkel rendelkezik [35. pont].

Az alperes a kérelem elbírálása során nem veheti figyelembe a felperes végzettségét, illetve szakmai tapasztalatát [40. pont]. A bíróság a 105.K. tanács fenti ítéletének indokolásában foglaltakkal egyetértett, azt a jelen ügyben is alkalmazandónak tartotta.

- [19] A fenti bírósági gyakorlatból megállapítható, hogy az adatkezelőt a kérelemtől függetlenül tájékoztatási kötelezettség terheli az adatkezeléssel érintett személy irányába a GDPR-ben meghatározott körben. Ebbe beletartozik adott esetben az is - ha a kérelmező nem egyértelmű, pontos jogszabályhelyre utalással meghatározott kérelmet terjeszt elő az adatkezelőnél -, hogy az adatkezelő tájékoztassa a kérelmezőt arra vonatkozóan, miszerint a személyes adatok törlésére csak a GDPR-ben illetve az Infotv.-ben meghatározott megfelelő és pontosan meghatározott jogalapra figyelemmel van lehetőség. Nem mellőzheti tehát az adatkezelő a kérelem elbírálását, illetve teljesítését arra hivatkozással, hogy az nem volt kellően konkrét, nem tartalmaz kifejezett utalást arra, hogy milyen GDPR, illetve Infotv. jogalapon kéri a személyes adatai törlését a kérelmező. A fenti bírói gyakorlat alapján egyértelmű az is, hogy a kérelmező tájékozottságától, adott szakterületen való jártasságától, végzettségétől függetlenül terheli a fenti tájékoztatási kötelezettség az adatkezelőt, ezért nem mellőzheti a kérelmet arra hivatkozással, hogy a megfelelő képzettséggel rendelkező kérelmező a kérelmét nem fogalmazta meg pontosan. Mindezek alapján a perbeli esetben a felperes nem mentesülhet a törlési kérelem elbírálása és teljesítése alól amiatt, hogy a GDPR, illetve az Infotv. konkrét szakaszaira hivatkozva nem jelölte meg pontosan a kérelme jogalapját a kérelmező. A kérelmező jogász végzettségétől függetlenül az adatkezelő felperest tájékoztatási kötelezettség terhelve a kérelmező irányába abban a tekintetben, hogy a kérelmét pontosan fogalmazza meg, jelölje meg, hogy milyen jogszabályi alapon kéri a jogellenesen kezeltnek vélt adatok törlését. Ezt a kielégítő tájékoztatást a felperes a jelen esetben nem adta meg, a kérelmező törlési kérelmére nem reagált, a kifogásolt képeket csak a polgári bíróság jogerős ítéletét követően törölte. Mindezekre figyelemmel a felperes nem menthette ki a jogsértő adatkezelését arra hivatkozással, hogy a kérelmező törlési kérelme nem volt kellően pontosan meghatározott, tájékoztatási kötelezettség az irányába nem terhelve.
- [20] A felperesi személyes adatkezelés jogszerűsége megítélésénél a kereseti kérelem és a védirat korlátai között alapvetően abban a kérdésben kellett állást foglalnia a bíróságnak, hogy a cikkben közölt fényképek és a leírás a kérelmező közszereplői tevékenységével, közüggely kapcsolatosak-e, meghaladják-e a privát szféra kereteit, és ez alapján a közvélemény tájékozódásához való joga, avagy a kérelmező magánélet védelméhez való joga az erősebb.
- [21] A védett szólásszabadság és a magánélet védelme ütközésénél azt kell vizsgálni, hogy a közérdeklődés tárgyát képezte-e a közzétett tartalom, hogy megjelentek-e intim részletek is az illetőről és hogy rossz vagy téves színben tünteti-e fel a közzététel az érintett személyt. A közszereplők és sztárok is jogosultak a magánéletre, így a magánszférájukba való behatolás (például lesifotó) esetén megilleti őket is a védelem, nekik persze fokozottabban tűrniük kell a személyük iránti érdeklődést (Dudás Dóra Virág: Emberi jogi kézikönyv az EJEB gyakorlata alapján 145-146. oldal). Az EJEB a Von Hannover kontra Németország ügyben (40.660/08. és 60.641/08. számú egyesített ügyek) arra fektetett hangsúlyt, hogy a médiában megjelenő cikk tényeken alapuló vita része-e és annak tartalma túlmegy-e a közvélemény pusztán kíváncsisága kielégítésének vágyán. Minél nagyobb az információ értéke a közösség számára, annál nagyobb értéket kell tulajdonítani a személy közzétételével szembeni védelemhez fűződő érdekének és viszont, az olvasók szórakozáshoz fűződő érdeke általában kisebb súllyal esik latba, mint a magánélet védelméhez fűződő érdek. Azt kell vizsgálni, hogy a fénykép a cikkel összefüggésben legalább bizonyos mértékig hozzájárult-e a közérdekű vitához, a fénykép készítése általános zaklatás közepette vagy titokban készült-e. Egyensúlyozni kell a

nyomatott sajtó véleménynyilvánításának szabadsága és a kérelmezők magánéletének tiszteletben tartásához fűződő joga között. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III.7.) AB határozatban hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés alapján az alapvető jog más alapvető jog érvényesülése érdekében csak a feltétlenül szükséges mértékben és arányosan korlátozható. A II. cikk szerint az emberi méltóság sérthetetlen. A VI. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a magán- és családi élet védelméhez. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (4) bekezdés alapján a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére. Nem önmagában az érintett személy státuszának, hanem a vélemény közügyekhez kapcsolódó jellegének van meghatározó szerepe az egyes érdekek összemérése kapcsán [31. pont]. A közügyek vitájában tett véleménynyilvánítások fokozott védelmére ezzel összefüggésben pedig a közéleti szereplők tágabb körű bírálhatóságára vonatkozó alkotmányjogi érvek a fejlett demokráciák közösen vallott tételei [34. pont]. Az emberi méltóság alkotmányos helyéből következik, hogy az még a kitüntetett szereppel bíró véleményszabadságnak is korlátja lehet. Mindezt az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése szövegszerűen is egyértelművé teszi. Nem vitás, hogy a szólásszabadságnak az emberi méltósággal szemben adott esetben meg kell hajolnia [43. pont]. A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit [47. pont]. Az emberi méltóságból fakadó személyiségvédelem másoknál szűkebb körben, de a közéleti szereplők esetében is korlátozhatja a véleménynyilvánítás szabadságát [55. pont]. A politikai véleményszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, ezért a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága nem csupán a hivatásszerűen közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben a konkrét társadalmi vita erejéig annál szélesebb személykört érinthet [57. pont]. A közhatalmat gyakorló személyeket és a közszereplő politikusokat is megilleti a személyiségvédelem, ha az értékítélet a személyüket nem a közügyek vitatása körében, nem a közéleti tevékenységükkel, hanem magán- vagy családi életükkel kapcsolatban érinti [62. pont]. A közügyek vitatását szolgáló véleménynyilvánításnak az emberi méltóság védelmére tekintettel megállapítható határait a joggyakorlatnak kell kialakítania [63. pont]. A 13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásában kifejtettek szerint a közéleti viták elválaszthatatlan részét alkotja a közügyek alakításában résztvevő személyek nyilvános bírálata is. A közügyek szabad vitatása így szükségszerűen együtt jár a közügyek formálóinak, vagyis a közszereplők ebbéli tevékenységének, adott esetben akár élehangú vagy túlzó kritikájával. A közügyeket érintő véleménynyilvánítás középpontjában elsősorban a politikai közösség demokratikus működése és nem a szólással, bírálattal érintett közszereplő személye áll [26. pont]. Az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI.24.) AB határozatban részletesen vizsgálta a közszereplők bírálhatóságát és a bírálhatóság határait. Különleges védelmet követel akkor a véleményszabadság, amikor a közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. A közhatalom gyakorlásában résztvevő személyek védelmében a véleménynyilvánítás szabadságának szűkebb körű korlátozása felel meg a demokratikus jogállamiságból adódó alkotmányos követelményeknek [27. pont]. A kiemelt alkotmányi védelem azonban még a közszereplőket támadó bírálat tekintetében sem lehet korlátlan [28. pont]. Az emberi méltóságból fakadó becsületvédelem a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti [29. pont]. A közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni a mérlegelésnél.

Vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvez [39. pont]. A 26/2019. (VII.23.) AB határozat indokolása szerint egy természetes személy életkörülményei, ideértve azt is, hogy hol nyaral, az Alaptörvény által védett magánéletének részei [28. pont]. A pusztán információs érdek (a közvélemény kíváncsisága) nem szolgáltathat alapot a korlátozásra, a demokratikus vita lehetőségének biztosítása viszont igen [29. pont]. Az a kérdés, hogy a közlés, a képmás közzététele a közügyek vitatásával összefügg-e [30. pont]. A közügyek szabad megvitatásához hozzájárulhat olyan személyek magatartása is, akik egyébként közhatalmat nem gyakorolnak [31. pont]. Az Alaptörvény II. és VI. cikkének védelmét a kivételes közszereplők is élvezik. Az általuk nyilvánosságra nem hozott közügyekkel összefüggést nem mutató tevékenységüket (magánéletük védett részét) a média nem hozhatja nyilvánosságra az Alaptörvény IX. cikkére hivatkozással. Amennyiben viszont a közéleti vitának épp a magánélet egy szelete a tárgya, akkor - szorosán ebben a körben - a véleménynyilvánítás szabadságát kell előnyben részesíteni [33. pont].

- [22] A Kúria a Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítéletében kifejtette, hogy a GDPR [4] preambulum bekezdése értelmében a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, azt az arányosság elvével összhangban, a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni, egyensúlyban más alapvető jogokkal. Tiszteletben kell tartani az egyes személyiségi jogokat, különösen a magán- és a családi élethez való jogot [159. pont]. Valamennyi adatkezelés az érintett információs önrendelkezés jogára hatással van, az Alaptörvényben rögzített jogot vagy szabadságot is érinthet. Mivel egyértelműen hatással lehet az érintettek magánszférájához való jogára, a családi élet, az otthon tiszteletben tartásához való jogra, az érdekmérlegelés körében az adatkezelőnek fel kell térképeznie, hogy milyen elvárásokat támaszthat az érintett az adatkezeléssel szemben. Ez valósul meg az előzetes érdekmérlegelés során [160. pont]. A jogos érdek fennállta esetén annak az adatkezelő általi precíz és indokolt alátámasztása is szükséges [161. pont]. A jogos érdek mint jogalap esetén az adatkezelőnek ki kell választania azt, hogy mely célból meddig és milyen adatokat kezel, milyen garanciális intézkedéssel biztosítja, hogy az adatkezelés csak szükséges mértékben és arányosan korlátozza az érintettek jogait és szabadságát. Az érdekmérlegelés elvégzését az adatkezelőnek igazolnia tudnia kell, amely az elszámoltathatóság elvéből [GDPR 5. cikk (2) bekezdés] fakad. Ebben az esetben az adatkezelőnek érdekmérlegelést kell elvégeznie, amely bemutatja, hogy miért írja felül az adatkezelő jogos érdeke az érintettek jogait [162. pont]. A Kúria kiemelte, hogy mindig az adott konkrét helyzetre, tevékenységre vonatkozóan kell vizsgálni a jogos érdeket és azt, hogy szükséges-e az adatkezelés a cél eléréséhez [163. pont]. Ezt követően történik az érdekek, elvárások felmérése és az érintettekre gyakorolt hatás elemzése. Ennek során vizsgálni kell, hogy milyen kedvezőtlen és kedvező hatással jár az adatkezeléssel érintettek magánszférájára [164. pont]. Végezetül meg kell határozni, hogy miért korlátozza arányosan az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdeke az érintettek jogait [165. pont]. Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) gyakorlata is azt követi, hogy a magánélet tiszteletben tartásához alapvető jog védelme uniós szinten megköveteli, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételek és a védelem korlátozásai a feltétlenül szükséges határokon belül maradjanak [177. pont]. A személyes adatok védelméhez való jog mint információs önrendelkezés jog korlátozható, ennek során az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szabályra kell figyelemmel lenni [178-179. pont]. A fenti kúriai gyakorlatot a bíróság a jelen ügyben is irányadónak tekintette, az attól való eltérésre indokot nem talált.

- [23] A perbeli esetben az nem volt vitatott, hogy a kérelmező közszereplőnek minősül bár az aktív politikai élettől visszavonult már a sérelmezett felperesi cikk megjelenésének időpontjában. A figyelembe vett EJEB, alkotmánybírósági, valamint kúriai gyakorlat alapján az ilyen esetben korlátozható a privátszférához való jog a véleménynyilvánítás szabadsága mint alapvető jog érvényesülése érdekében, ez azonban nem lehet határtalan az esetben sem, ha a közszereplőnek magasabb a tűrési kötelezettsége, mint az ilyen státusszal nem rendelkező magánszemélynek. Helytállóan következtetett az alperes arra, hogy a kérelmező hozzájárulása hiányában érdekmérlegelést kellett volna végezni annak megállapítása érdekében, hogy a felperes által megjelentetett fényképek és ahhoz kapcsolódó szöveges tartalmak a kérelmező (volt) közszereplői minőségéből fakadó közüggyel összefüggő, a magánélethez való jogának még arányos korlátozását jelenti-e a közvélemény tájékozódásához való jogának érvényesülése érdekében; a véleménynyilvánítás szabadsága vagy a privát szférához való jog az erősebb adott esetben, ennél fogva a kérelmezőről készített fényképek és a róla szóló cikk a hozzájárulása nélkül megjelentethető-e, és ekként a felperesi személyes adatkezelés jogszerű-e. Ezt az érdekmérlegelést a cikk megjelentetését megelőzően a felperesnek kellett volna elvégeznie és erről az érintett kérelmezőt tájékoztatni. A felperes a perben csak állította, hogy ezt az érdekmérlegelést elvégezte (13. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés), azonban ezen állítását a perben semmivel nem igazolta. A felperes maga sem vitatta, hogy előzetes érdekmérlegelés elvégzéséről a cikk megjelentetése előtt a kérelmezőt nem tájékoztatta, ekként az alperes jogszerűen állapította meg a határozatában a GDPR 5. cikk (2) bekezdésének és 13. cikkének sérelmét az előzetes tájékoztatás elmulasztása miatt (II/2., indokolás III.9.). A felperes a jogsértés hiányára sikertelenül hivatkozott, miután az EJEB, alkotmánybírósági és kúriai joggyakorlat alapján az előzetes tájékoztatási kötelezettség az érdekmérlegelési tevékenység elvégzéséről és annak eredményéről a kérelmező irányába a felperest terhelte, ennek megtörténtét pedig semmilyen értékelhető módon nem tudta bemutatni. Az a körülmény, hogy a felperes utóbb elmaradt közügyek megvitatásának a szükségességét rendeli az általa közölt tartalmakhoz, felsorakoztatva a jogszerű adatkezelés melletti jogos érdekeit, nem láttatja azok összevetését a kérelmező alapvető jogaival, személyes adataihoz fűződő jogainak védelmével, ami a mérlegelés lényegét jelenthette volna.
- [24] Az alperes vizsgálta az adatkezelés jogszerűsége, amely során az érdekmérlegelést elvégezte. A határozatának indokolásában foglaltak szerint összevetette a cikk megjelentetéséhez kapcsolódó véleménynyilvánítás szabadságát a kérelmező privátszférához való jogával. Ennek során értékelte a cikk megjelenésének módját, körülményeit, a közölt vélemény tárgyát és kontextusát, a felperesi sajtóorgánum típusát és a közlés apropóját adó eseményt a kérelmező személyiségével összefüggésben. Figyelemmel volt ugyanakkor a közöltek tartalmára, stílusára, a közlés aktualitására és céljára is. A felperes által sem vitatottan a kérelmezőről készült fényképfelvételek elkészítésére titokban, lesipuskás módon, a kérelmező tudta és hozzájárulása nélkül került sor, azok őt a nyaralójának kertjében, házimunka végzése közben ábrázolják. A cikk szövegében ez a privát tevékenység került összekapcsolásra a kérelmező korábbi közéleti szerepvállalásával és ennek apropóján kerül kiértékelésre, hogy ez a magánéletben végzett tevékenység - - mennyiben egyeztethető össze a közéleti politikusi tevékenysége során vallott nézettel az ezzel kapcsolatos politikai és világnézeti felfogással. Közvetlen vagy akár közvetett, áttételes összefüggés kereshető egy korábbi politikus akkori közszereplői tevékenysége és jelenlegi magánéleti aktivitása között, azonban a közszereplői magasabb a tűrési kötelezettség önmagában nem vezethet az érintett közszereplő magánszférájához, az otthon nyugalomához való jogának indokolatlan megsértéséhez, a közvélemény

tájékoztatásához való jog érvényesülése nem lehet parttalan. Egyetértett a bíróság az alperessel abban, hogy indokolatlan, a privátszférát sértő beavatkozás volt a kérelmezőt a magánlakásában priváttevékenység közben adott módon ábrázoló és rejtett módon készített felvételek közzététele, valamint annak kiértékelése. A kifogásolt tartalmak túlmutattak a közügyek megvitatásának igényén, közvélemény tájékoztatásán, sokkal inkább a közvélemény kíváncsiságának, pletykaéhségének kielégítését jelentették. A közigazgatási perben eljáró bíróságot nem köti a Fővárosi Törvényszék polgári ügyben hozott ítélete és az annak indokolása, azonban az abban foglaltak – miután az alperes határozatában az ítélet általa relevánsnak tekintett indokolási részeit rögzítette – bizonyítékként figyelembe vehetők, jóllehet a polgári bíróság a jogsértés polgári jogi következményeit, a közigazgatási bíróság pedig az alperes által megállapított közigazgatási jogsértések megállapításának jogszerűségét vizsgálja. Mindkét jogsérelem közös eredője a felperes által közzétett adattartalom, a fényképfelvételek elkészítésének módja. Jelen bíróság is osztotta a személyiségi jogi perben hozott és az alperes által figyelembe vett ítélet indokolásában (polgári ítélet 26-27. pontok) kifejtetteket, miszerint a fényképek készítésére titokban, rejtett módon került sor. Függetlenül attól, hogy azok elkészültét a kérelmező észlelhette, vagy sem, az tény, hogy elkészültükhöz a hozzájárulását nem adta, így a felperes eljárása a perben irányadó jogi szabályozást is a határozat szerint megállapított körben a fentebb kifejtettek szerint sérti. A képeken rögzített tartalmak semmilyen módon nem kapcsolódtak a kérelmező (volt) közszereplői státuszához, vagy valamely közéleti eseményhez. A felperes utólag kísérel meg olyan mögöttes tartalmat tulajdonítani a megjelenteknek, amely abból nem kiolvasható. Az átlagos tájékozottságú olvasó számára a cikk arról szólt, hogy a kérelmező botránya után milyen luxuséletet él a nagyértékű nyaralójában. A cikkben kifejtettek a kérelmező külsejéről szólnak, háza adottságáról, elhelyezkedéséről, továbbá a helybéliektől hallott információkat tartalmazza, nem valamely közügy megvitatására ösztönöz, sokkal inkább a cikket olvasók pletykaéhségét kívánta kiszolgálni. A képek közzététele semmilyen közügy megvitatásához nem járult hozzá, egyértelműen a kérelmező magánéletével kapcsolatos adatok és a magántevékenységéhez kapcsolódtak. A kérelmezőt a közügyek szabad megvitatásának körén kívül eső fénykép-felhasználással kapcsolatosan a nem közszereplővel azonos védelem illeti meg.

[25] Okszerűen fejtette ki a határozatának indokolásában (III.6., 24. oldal utolsó bekezdés) az alperes, hogy a kérelmezői ingatlan pontos címe valóban nem került megjelölésre a cikkben, azonban az ingatlan elhelyezkedésére és az egyéb funkciójára vonatkozó információk - miszerint a kérelmező egyéni vállalkozóként bejelentett székhely címe is az ingatlan - cégnyilvántartás adataival való összevetése után bárki számára könnyen azonosítható lehet az ingatlan elhelyezkedése és címe. A felperes nem vitatta annak lehetőségét, hogy az egyéni vállalkozói székhely mint közhiteles adatbázisból beszerezhető információ és a cikk összevetése alapján fennáll annak lehetősége, hogy az ingatlan így pontosan beazonosítható, ezért az alperes jogszerűen állapította meg ezen okból is a felperesi adatvédelmi jogszabálysértést. Nem tudta ezt kimenteni a felperes arra való hivatkozással sem, hogy az ingatlan csak a vállalkozói székhelyet tartalmazó közhiteles nyilvántartáshoz hozzáférő személyek részére, tehát csak szűk körben válhat ismertté, hiszen a lehetőség - az érintetti körtől függetlenül – fennáll, és alaptalanul állította, hogy a cikkben foglaltak nem járultak hozzá az ingatlan megismerhetőségének növeléséhez.

[26] Az érdemérlelgetés elvégzését követően az alperes okszerűen jutott arra a következtetésre, miszerint a felperesi adatkezelés még a közszereplőnek minősülő kérelmező esetében is szükségtelen módon korlátozta a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében a kérelmezőnek a magán- és családi életéhez való alapvető jogát. A felperesi

adatkezelés a közszereplő kérelmező magasabb szintű tűrési kötelezettségén is túlmutatott, és olyan beavatkozást jelentett a privátszférájába, amely a felperesi adatkezelést mindenképp jogsértővé tette. Mindennek megítélésénél alapvetően nem a kérelmező személyiségének, hanem az érintett közügynek volt jelentősége, tehát annak, hogy a felperesi cikkben közölt fényképek és ott kifejtettek a kérelmező személyén keresztül mennyiben kapcsolódnak a korábbi közszereplői aktív tevékenységével kapcsolatos közügy megvitatásához, vagy csak a közvélemény kíváncsiságának kielégítését szolgálják és ekként a közvélemény tájékozódásához való jog vagy a kérelmezői magánszférához való jog az erősebb. Mindezek alapján a felperes jogsértő módon járt el, egyrészt azért, mert az előzetes érdekmérlegelést nem végezte el, illetve annak eredményéről a kérelmezőt nem tájékoztatta, másrészt az érdekmérlegelés alapján a cikk megjelentetése a kérelmezőre nézve személyiségi jogsértő volt, a felperesi adatkezelés ilyen értelemben is jogszabálysértő.

- [27] A kérelmező személyes adatainak kezelésével kapcsolatban az előzetes érdekmérlegelés elvégzése és arról való kérelmezői tájékoztatás a kifejtett bírói gyakorlat alapján egyértelmű követelmény a felperesi adatkezelővel szemben, ezt nem mentheti ki a felperes arra hivatkozással, hogy az alperes az eljárásában ilyen teszt elvégzését tőle nem kérte, a GDPR, illetve az Infótvt. nem ír elő írásbeliséget ennek elvégzése kapcsán és az érdekmérlegelés tartalmilag egyébként is megvalósult. Az érdekmérlegelés elvégzését, az arról történt kérelmezői tájékoztatást és az érdekmérlegelés felperes által állított helyességét, miszerint a cikket a kérelmező személyiségi jogainak megsértése nélkül a véleménynyilvánítás szabadsága érdekében nyilvánosságra hozhatta, a felperesnek kellett volna bizonyítania, illet az azonban nem tett.
- [28] Az alperes jogszerűen állapította meg a határozatában a felperes adatvédelmi jogszabálysértéseit, mely egyrészt azzal valósult meg, hogy a kérelmező törlési kérelmét nem vette figyelembe, arról a szükséges tájékoztatást a kérelmezőnek nem adta meg, a kérelemre nem törölte a fényképeket és a cikket, másrészt pedig az előzetes érdekmérlegelés elvégzésének és az arról való kérelmezői tájékoztatásnak az elmulasztásával, továbbá a cikk kérelmezői személyiségi jogokat sértő megjelentetésével is adatvédelmi jogszabálysértést valósított meg. A megállapított adatvédelmi jogszabálysértésekre figyelemmel jogszerű a határozatban alkalmazott kötelezés a felperesi adatkezelés GDPR-el való összhangba hozására és a közlemény formájában való értesítésre. A felperes a keresetében foglaltakkal a határozatban írtakat megdönteni és az adatkezelésének jogsértő jellegét kimenteni nem tudta.
- [29] A felperes a keresetében hivatkozott az adatvédelmi jogszabálysértés kapcsán arra, hogy az alperes megsértette az Ákr. 2. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt alapelvi előírást (keresetlevél 5. oldal (2) bekezdés). A fent részletezettek alapján az alperes a tételes jogi jogszabálysértést helytállóan állapította meg, a felperesnek kellett volna olyan többlételemű elemet előadnia és igazolnia, ami az Ákr. alapelvi jelentőségű szabályainak megsértését jelenti (Kúria Kf.I.39.035/2022/9.). Az alapelvi jogszabályhely megjelölésén túl azonban ilyen részletes előadást a felperes nem tett, többlételemű állást nem igazolt. Mindezek alapján nem vezethetett eredményre az alapelvi jellegű jogszabálysértésre való felperesi hivatkozás sem.
- [30] A közigazgatási bírságkiszabás bírósági felülvizsgálata során kialakult bírói gyakorlat (Kúria Kfv.III.37.083/2016/4., Kfv.III.37.599/2017/6.) alapján a bíróságnak nincs jogszerű lehetősége a kiszabott bírságösszeg felülmérlegelésére, csak akkor, ha megállapítható, hogy az alperes valamely releváns körülményt okszerűtlenül nem mérlegelt, vagy a mérlegelés

tárgyává tett szempontokat az okszerű mérlegelés elvárásával ellentétesen vette figyelembe. A fenti kúriai gyakorlatot a bíróság a jelen ügyben is irányadónak tartotta, figyelembe vette, attól eltérni nem kívánt.

- [31] Az alperes az adatvédelmi jogszabálysértések jogkövetkezményeinek megválasztásánál is mérlegelési jogkörben járt el. A figyelmeztetés szankció helyett a bíróságot azért választotta, mert a megvalósított jogsértések a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a) és b) pontja szerinti magasabb összegű bírságkategóriába tartozó jogsértéseknek minősülnek. Indokát adta annak, hogy figyelmeztetés helyett miért alkalmazott bírságot a felperessel szemben, a generális és speciális prevenció tekintetében miért szükséges a bírság alkalmazása. A határozat fenti indokolása mellett súlytalan volt a felperes arra történt hivatkozása, hogy korábban jogsértést nem követett el, figyelmeztetésben sem részesült. Az adott ügy konkrét körülményeit kellett figyelembe venni, ezért nem vezethetett eredményre az a hivatkozása sem, hogy korábban még nem volt hasonló jogvita Magyarországon. Az alperes által értékelt súlyosító körülmény önmagában alapot adott arra, hogy a bírság szankciót alkalmazza, nem lehetett eredményes ezért a felperes arra való hivatkozása, hogy a figyelmeztetés is elegendő a preventív célok elérésére a kiadóvállalatok általános üzletmenetének nagymértékű meghatározása miatt. Mindezek alapján okszerűen döntött az alperes jogkövetkezményként a bírság szankció alkalmazása mellett.
- [32] A határozat IV. pontja a mérlegelési szempontokat tartalmazza, az ügy egyedi jellegére a bírság mértékének meghatározása során az alperes figyelemmel volt, érvényesítette az arányosság követelményét. Felsorolta a felperes javára és terhére figyelembe vett körülményeket, kellő terjedelemben indokát adta annak, hogy az egyes szempontokat miként értékelte.
- [33] A bírság összegszerűsége körében a felperes csak állította, hogy az eltúlzottan került meghatározásra, az alperes által felsorakoztatott súlyosító és enyhítő körülmények okszerűtlenségét azonban alátámasztani nem tudta. A bírság összegének megállapításánál az adott ügy egyedi körülményeit kellett figyelembe vennie az alperesnek. Nem volt jelentősége annak, hogy polgári ügyben a sérelemdíj hasonló esetben milyen összegben kerül meghatározásra, ahhoz nem arányosítható a közigazgatási szankció, és a bírság összege sem. A garanciális, alapvető jelentőségű adatvédelmi jogszabályhelyeket is sértő felperesi magatartást az alperes okszerűen értékelte súlyos jogsértésnek, melynek súlyát csak növelte a lesipuskás módon történt fényképfelvétel elkészítés és az, hogy a fényképeket kérelmezői kérésre nem, csak a polgári bíróság ítéletének meghozatalát követően törölte. Mindezek miatt nem érvelhetett alappal a keresetében a felperes azzal sem, hogy a jogsértés súlyához képest aránytalanul eltúlzott a bírság összege. Az adott ügy egyedi körülményeit figyelembe véve kellett a bírság összegét meghatározni, más ügyben kiszabott bírságra, annak összegszerűségére az alperesnek nem kellett tekintettel lenni (Kúria Kfv.III.37.147/2021/13.). Az alperes a súlyosító és enyhítő körülményeket mérlegre tette, a jogszabályi bírsághatárok között ezek mérlegelésével határozta meg a bírság konkrét összegét, emellett olyan kötelezettsége nem volt, hogy matematikai művelettel, számszaki levezetéssel igazolja a bírság jogszerűségét (Kúria Kfv.VI.37.026/2022/8.). A felperes csupán állította a keresetében [53. pont], hogy a felsorolt enyhítő és súlyosító körülményeket okszerűtlenül értékelte az alperes, ezek a szempontok a határozatban valóban szerepelnek, azonban annak nem adta indokát a felperes, hogy a súlyosító körülményt miért értékelte okszerűtlenül nagyobb súllyal, az enyhítő körülményeknek pedig miért nem adott nagyobb nyomatókat az alperes. A hatósággal való együttműködés a felperes jogszabályi kötelezettsége, ezért önmagában az enyhítő körülményként nem vehető figyelembe, hogy az alperes felhívásainak az eljárása

során határidőben eleget tett, a felperesnek kellett volna igazolni olyan körülményt, ami a jogszabályi kötelezettségeken túlmenően a hatósággal való együttműködő magatartásként figyelembe jöhet, ilyet azonban nem tett. Az a körülmény, hogy a polgári ügyben született ítélet meghozatalát követően az ítélet hatására eleget tett a törlési kérelemnek, illetve kötelezettségnek, nem értékelhető a hatósággal való együttműködés körében, hiszen az egyrészt jogerős ítéleti kötelezés teljesítése, másrészt azt, hogy a felperes a jogsértő adatkezelését korábban nem, csak jogerős ítélet kötelezése hatására szüntette meg, okszerűen értékelte az alperes súlyosító körülményként.

- [34] A felperes a közigazgatási perben nem vitatta, hogy a fényképfelvételek rejtett módon készültek, azzal érvelt, hogy az nem azonosítható a lesipuskás módon (a felvételt készítő nem rejtőzik, természetesen fotót készít) történt felvétel készítésével. Azzal érvelt, hogy utóbbit nem tagadta, így alaptalan volt súlyosító körülményként értékelni ezt a körülményt. A bíróság ezzel szemben okszerűen értékelte, hogy súlyosító körülményként vette figyelembe az alperes a rejtett módon történt felvétel készítését, miután az ennek kapcsán tett felperesi megtévesztő nyilatkozatot, azzal összefüggésben értékelte, hogy a kérelmező ahhoz hozzájárulását nem adta, tudta és beleegyezése nélkül készültek a felvételek. A törlési kötelezettség tekintetében adatvédelmi szempontból a közigazgatási jogszabálysértés megvalósítása bírt jelentőséggel, a felperes a fényképfelvételek és a cikk hozzájárulás nélküli megjelentetésével megvalósította az adatvédelmi jogszabálysértéseket. A kérelmező kérelmére a fényképeket és a cikket törölnie kellett volna, ezért nem volt relevanciája annak, hogy a polgári ítélet hatására azt később megtette, ez enyhítő körülmény nem lehet, éppen súlyosító körülményként kell azt értékelni, hogy a cikk megjelenését követően több hónappal később csak a polgári ügyben született ítélet hatására tett eleget törlési kötelezettségének a felperes. A fényképek és az azokról szóló cikk megjelentetése együttesen adták ki azokat a jogszabálysértéseket, amiket a határozatában az alperes megállapított mind a tájékoztatási kötelezettség, mind pedig az érdekmérlegelés tekintetében. Ezeknek a jogszabálysértéseknek volt jelentősége a jogsértések súlyának és a bíróság összegének mérlegelésénél, az alperes a bíróság összege körében nem tett olyan indokolást, hogy a bírságot a fényképfelvételek és az azokról szóló cikk megjelentetése miatt külön-külön szabta ki. Erre figyelemmel nem vezethetett eredményre a felperes azon érvelése sem, hogy a képek megjelentetését és a kérelmező életvitelére vonatkozó személyes adatokat, lényegében tehát a fotók közzését és azok cikkbeli kielemezését az alperes többes adatkezelésként vette figyelembe, az alperes mérlegelése a kétszeres értékelés tilalmába nem ütközött.
- [35] A bíróság összegének felülvizsgálata során az adatvédelmi jogszabálysértések – tehát a bíróság jogalapja - körében kifejtettek figyelembe nem vehetők (Kúria Kf.VI.39.065/2020/5.), ezért alaptalanul kérte a felperes a jogalapra vonatkozó kereseti kérelménél ismertetett érveinek figyelembevételét a bíróság körében.
- [36] Mindezekre tekintettel a felperes a keresetében nem hozott fel olyan indokot, mely alapján az alperesi mérlegelés okszerűtlensége megállapítható lett volna. Nem jelölt meg a felperes olyan konkrét szempontot a fentiekén kívül, amit az alperes a bíróság kiszabásánál okszerűtlenül vett volna figyelembe, vagy az okszerűség követelményét sértve nem vett volna figyelembe. Az alperes a határozatát a bíróság összege tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott határozatokra vonatkozó Kp. 85. § (5) bekezdése szerint indokolta, határozatából megállapíthatóak a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége. Mindezek alapján a bírságot támadó kereset sem vezethetett eredményre.

- [37] Az alperes mérlegelése a bírság összege körében nem sértette az arányosság követelményét és a Kp. 85. § (5) bekezdését, tételes jogszabálysértés hiányában itt is a felperesnek kellett volna előadnia, illetve igazolnia olyan többlettényállási elemet (Kúria Kf.I.39.035/2022/9.), amellyel az egyenlő elbánás elvének Ákr. 2. § (2) bekezdés b) pontja szerinti szabálya sérült. Ilyet azonban a felperes nem adott elő, ezért az alapelvi jellegű jogszabálysértésre hivatkozása is eredménytelen maradt.
- [38] Mindezekre tekintettel a bíróság a keresetet mint alaptalant a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [39] A bíróság a pervesztes felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes ügyvédi képviselővel felmerült perköltségének viselésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megbízási megállapodásra figyelemmel az alperes által felszámítottal egyező összegben állapította meg, miután azt nem tartotta eltűzöttnek.
- [40] A bíróság a pervesztes felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerinti tételes kereseti illeték viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítéletének [221] pontjában foglalt indokolást figyelembe véve a jelen per nem tartozik az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerinti illetékmentes perek körébe, mert annak tárgya közvetlenül nem a személyes adatok védelme, hanem a felperesi adatkezelés jogszerűtlenségét megállapító és bírságot kiszabó közigazgatási határozat jogszerűségi felülvizsgálata. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a törvényszéki ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezését lehetőségét a Kp. 99. § (1)-(2) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 28.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Péter s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró

